

хода: 25,000 ливри. Тогава маркизът попита бароните за къде мислят да потеглят, дали в земята на сарацините или другаде? Те му отговориха, че предпочитат да отидат във Вавилония или Александрия. Но понеже нямаше как да преминат морето, изпратиха месир Конон дьо Бетун и Шампанските маршали да намерят кораби. Най-напред те отидоха в Генуа и говориха с генуезците, но те им отговориха, че не могат да им помогнат. След това отидоха в Пиза, но пизанците също им отговориха, че нямат толкова кораби. Най-после ~~те~~ отидоха във Венеция. Това било най-хубавият град, който са виждали до тогава в живота си. Там уговорили с дожа Ерико Дандоло, че ще му платят 100,000 ^{ици} златни ако им намери флота, за да ги пренесе през морето, а освен това ще вземат със себе си и него, заедно с половината от всички способни да носят оръжие венецианци. Освен това те ще делят с Венеция на половина всичките си завоевания. В замяна на това венецианците щяри да дадат от себе си ^е още 50 галери. Но по-после намалили малко първоначалната цена. Тогава дожът съобщил на всичките си хора да престанат да се занимават вече с всякаква търговия и да почнат да работят корабите. В това време бароните се събраха отново на съвет и отделиха 23,000 ливри, за да ги пратят на венецианците да почнат работа. Най-много пари внесе Бодуен, богатият фландърски граф. След като мина Великден, всички кръстоносци се събрахме отново във Венеция. Такъв прекрасен и богат град не можех да си представя, че съществува, мила сестро. Когато избягахме от Визанс, аз бях твърде малък и не си спомням почти нищо от него. Затова смятам, че не може да съществува друг такъв приказно красив град като Венеция. А флотата беше нещо неописуемо: безброй грамадни кораби, галери, и отделни кораби за конете се люлееха върху зелените води, а ^а галерата на дожа беше ^{та} цяла червена, покрита отгоре с голямо опнато перде от алено кадифе. Само че не можахме да доплатим всички уговорени пари. Тогава обещаха на дожа, че ще